

Javornické

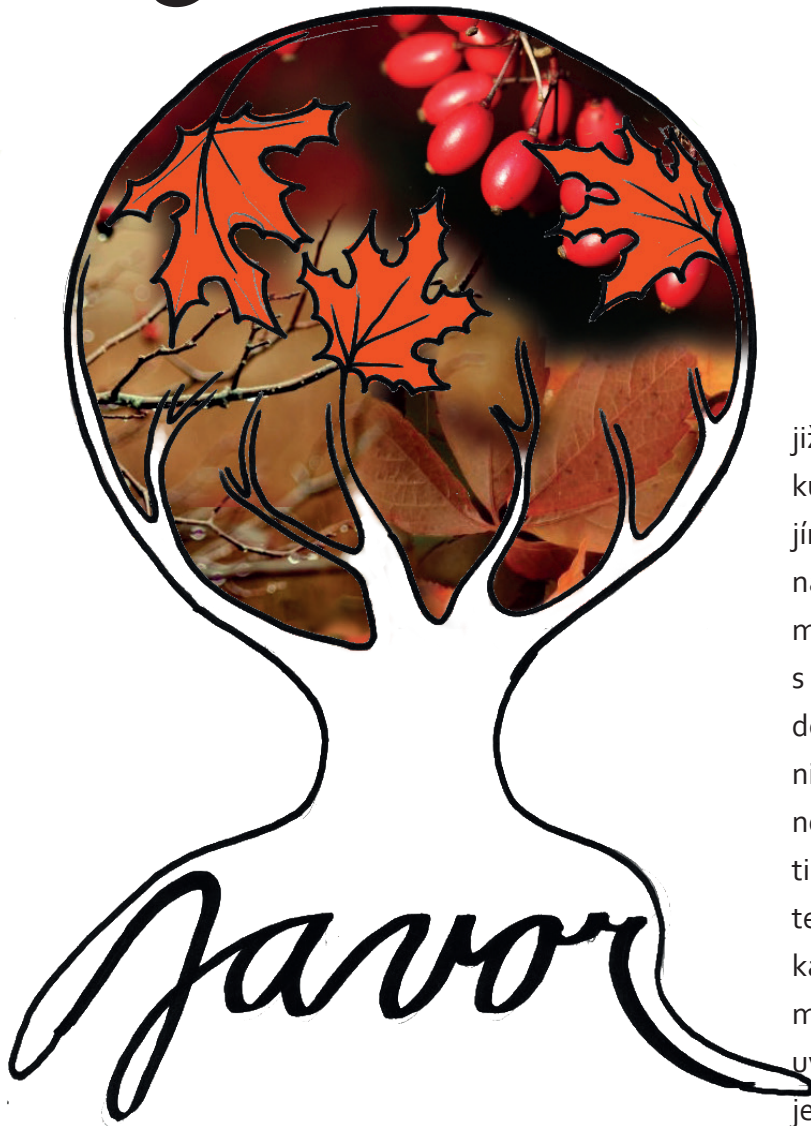

3/2017

2. ročník

listy

1

Milí čtenáři Javornických listů,

rok se s rokem sešel a my opět připravujeme již 4. ročník javornického jarmarku v Památníku M. a V. Sedláčkových. Tentokrát přijede zajímavý host, dixieland Black Buříňos z Týniště nad Orlicí, a v našich novinách se o nich něco málo dočtete. Také rádi otiskujeme rozhovor s paní Blankou Jansovou, její výstavu můžete do 10. září navštívit na Obecním úřadě v Javornici. Je to velmi zajímavý rozhovor o paličkované kraje, její historii a také o její budoucnosti. V neposlední řadě přidáváme tip na výlet, tentokrát na místo, které je, jak se říká „co by kamenem dohodil“, je ukryto v lese a neznámý návštěvník bývá často překvapen, když jej uvidí, neboť se před ním rozprostře nádherné jezíčko uprostřed temného lesa, na jehož březích tiše sedí rybáři a čekají na své úlovky. Přijeme vám i v těch následujících dnech, které už nebudou tak teplé, abyste si je užili, neboť období podzimu bývá také krásné, svými barvami, vůněmi a sklizenou úrodou.

Spolek Javor

Spolek Javor a Obec Javornice si vás dovoluují pozvat na

Staročeský jarmark

16. září 2017

od 10:00

Památník M. a V. Sedláčkových
v Javornici

Můžete se těšit na: řemeslné stánky, dětský koutek, kolotoč, občerstvení (pivo, limo, koláče, klobásy aj.)

Program: 13:00 – 17:00 hod

- ♥ 13:00 ~ Zahájení
- ♥ 13:05 ~ Děti MŠ Javornice
- ♥ 13:15 ~ Hudební vystoupení (Terka a Anetka)
- ♥ 13:25 ~ Dětská javorničtí ochotníci
- ♥ 13:45 ~ Black Buříňos – Týniště nad Orlicí
- ♥ 15:10 ~ Mažoretky Safira Rychnov n. Kněžnou
- ♥ 15:30 ~ Javorničtí ochotníci – O Líně Róze
- ♥ 17:00 ~ Volná zábava

♥ Vstupné dobrovolné. Srdečně zveme! ♥

Zveme vás

Staročeský jarmark v Památníku M. a V. Sedláčkových

16. 9. 2017 od 10:00 hodin řemesla, kolotoč, občerstvení...

13:00 Zahájení, Děti MŠ Javornice, hudební vystoupení

13:25 Dětská javorničtí ochotníci, 13:45 Black Buříňos

15:10 Mažoretky Safira, 15:30 Javorničtí ochotníci - O Líně Róze

17:00 Volná zábava

Představujeme vám

Paní Blanka Jansová

narodila se v Javornici, kde do svých 20 let žila. Zpočátku pracovala krátce jako učitelka a později v oddělení mezinárodní přepravy v Chemapolu. Paličkovat se začala učit až několik let před odchodem do důchodu a stalo se to jejím koníčkem.

„Takže jsem s krajkou začala asi tak po své padesátce, absolvovala mnoho kursů v Praze, nejprve ve Vzdělávacím spolku uměleckých řemesel (VSUŘ) u paní Ivy Proškové a dalších lektorek, několik kursů v Krajčářské škole ve Vamberku, jednoroční kurz ve Školském ústavu umělecké výroby v Praze, v několika kursech společnosti Krajka Praha, kursy navrhování krajek u paní Milči Eremiášové a také tři semestry v košíkářském kroužku VSUŘ.“

Výstava v Javornici je její první samostatná výstava, dosud vystavovala na společných výstavách krajčářských spolků nebo akcích seniorů, např. v Lysé nad Labem.

Je vdova, 2 synové, 3 vnučky a 3 pravnučky.

Paní Blanku Jansovou jsme si dovolili oslovit, aby nám zodpověděla pár otázek...

Můžete našim čtenářům nějak popsat současnou tvorbu paličkované krajky? Tedy existuje něco jako moderní paličkovaná krajka?

Krajka se vyvíjí stejně jako jiné věci kolem nás a mění se, termín moderní krajka se používá stejně jako současná krajka, ano, podléhá módě jako naše šaty, boty i auta.

Krajka vznikla již před staletími jako praktický prvek textilu na okraj látky na zpevnění, ukončení nebo i ozdobu. Proto ji vidíme na starých textiliích, které sloužily v domě nebo na šatech a byly i prány a žehleny. Nejlépe to je vidět na starších věcech na Slovensku, kde je často ta krajka velmi pevná a hustá. Musela vydržet. Sama jsem to zkusila na vitrážce do kuchyně, praly jsme to v pračce a vydržela. Mám letní bílé šaty s krajkou, které se musí prát a krajka slouží.

Stále máme v paměti krajku jako dečku, vložku do záclonky nebo šatů. Klasické krásné vzory stále uznáváme a ctíme i to poctivé řemeslo a obrovskou píli starých krajkářek, které proseďly dlouhé hodiny často při chatrném osvětlení, aby si vydělaly pár korun na přilepšení pro rodinu. Při paličkování starých vzorů se stále máme co učit.

V Javornici si už asi neuvědomujeme, že zde mezi námi žila a tvořila výtvarnice, která právě českou nebo československou krajku posunula od klasiky ke stylu českého Art Deca a funkcionalismu do současnosti, a to paní Sedláčkovou – Serbouskovou a máme zde památník. Paní Sedláčková (1895 – 1964) vyšla právě z té lidové krajky, studovala ji, kombinovala různé vzory a zadávala své návrhy k upaličkování krajkářkám v okolí. Část jejího díla můžeme vidět ve vambereckém Muzeu krajky. Za svou práci byla oceněna zlatou medailí na Mezinárodní výstavě dekorativních umění v Paříži v roce 1925.

Vnímáte nějaký rozdíl mezi tím, jak přijímají paličkovanou krajku u nás a v zahraničí?

Krajkářky jsou ve všech evropských zemích, ale kursy se již pořádají i v Americe, Kanadě a na jednom kursu jsem se setkala s Japonkou, která říkala, že má hodného manžela a ten jí jednou ročně zaplatí cestu do Evropy, aby mohla paličkovat. Nakonec poslední světová setkání krajkářek sdružení OIDFA se konala jednou v Japonsku a jednou v Austrálii. Já jsem byla na takovém setkání v roce 2002 v britském Nottinghamu a byl to pro mne velký zážitek. Jedná se o soutěže, přednášky, kurzy, velké výstavy, kde se každá země snaží prezentovat co nejlépe a nechybí ani prodejní stánky, takže se člověk neudrží a musí si něco koupit.

Jiné takové setkání OIDFA se konalo i v Praze.

Krajky se v jednotlivých zemích trochu liší podle povahy národa i jejich stylu a můžeme se trochu pochlubit, že právě přístup českých výtvarnic postupně ovlivňuje i jejich přístup ke krajce a její výtvarné podobě.

Jak vidíte budoucnost paličkované krajky obecně? Nestane se exponátem v muzeu, na který se budeme chodit dívat?

Domnívám se, že po jistém útlumu krajka opět proniká do povědomí naší veřejnosti. Jedná se však o ruční práci a ta je drahá jako v jakémkoliv oboru. Ručně paličkovaná krajka se dostala do pozadí nástupem strojové krajky, která byla levnější. Stejně jako dřevěnému stolu od dobrého truhláře nemůže konkurovat stůl ze supermarketu z plastu, tak člověk znalý věci ocení ručně paličkovanou šálu na večerních šatech nebo paličkovanou květinu ve váze v moderním interiéru. Vánoční stromeček rostlý v lese, ozdobený paličkovanými ozdobami vytvoří krásnou vánoční atmosféru apod.

Zlaté náušnice nebo hodinky, či mobil si nekupujeme každý měsíc. Proto si můžeme jednou za život dopřát třeba i tu krajku, pokud se nám líbí.

Co vám osobně tato tvorba přinesla či přináší?

Při paličkování v kursech i později při různých setkáních jsem se naučila mnoho nového, učitelky nás učily nebát se a pokoušet se o nové věci a postupy i nakreslit si vlastní návrh. Kromě toho jsem poznala mnoho nových přátel u nás i ze zahraničí. S mnohými z nich si stále alespoň píšeme, když se nemůžeme setkat osobně.

Pokud jsem paličkovala podle návrhu zkušených výtvarníků, tak jsem se naučila nové postupy a poznávala jejich způsob myšlení při tvorbě návrhu. Pokud pracuji podle svého návrhu, nutí mě to přemýšlet o tom, jak ten nápad co nejlépe vystihnout v barvě, materiálu i technice. To zaměstná hlavu i na několik dní a u toho se zapomene na všechny zbytečnosti, brouky v hlavě i na pavouky na stropě doma.

Co byste vzkázala čtenářům Javornických listů?

Nejprve chci poděkovat všem, kteří navštívili mou první soubornou výstavu v Javornici.

Musím poděkovat Obecnímu úřadu v Javornici v čele se starostou panem Bc. Vlastimilem Zachovalem za vstřícný postoj k uspořádání výstavy i Základní škole v Javornici za zapůjčení panelů. Také své rodině za veškerou podporu, samozřejmě včetně mých sester.

A ten vzkaz? Prosím, nezapomínejme, že ta krajka je naše kulturní dědictví, a to by se nemělo stát pouhým muzejním exponátem. Nejkrásnější bude, pokud se najdou další pokračovatelky či pokračovatelé, třeba ti, kteří si to dříve zkusili a pak z různých důvodů nemohli

pokračovat. Kurzů máme ve svém okolí mnoho a nedaleko, ve Vamberku, v Rokytnici, on line na internetu a jinde. Kromě toho je možno začít v každém věku. Ono to je také dobré na rehabilitaci, je to vyzkoušeno i u lidí se zdravotním postižením. A jestli najdete ve věcech po babičce nějaké potřeby pro paličkování – paličky, podvinky (t.j. nákresy), staré vypíchané podvinky na prešpánovém papíru, starou literaturu nebo staré krajky, třeba poškozené, nevyhazujte je a raději je darujte někomu, kdo se tím zabývá. Možná zachráníte nějaký starý poklad a jiní to upotřebí.

A pokud někoho neosloví paličkováná krajka, pak nevadí. Je možno se věnovat i jiným řemeslům, pletení košíků, patchworku, korálkům a dalším.

Hlavně přeji všem dobré zdraví a chuť něco zkusit.

Za rozhovor děkujeme a přejeme vše dobré!

JJ a VP

Naše děti

Zprávy z mateřské školky

Všechno jednou končí...

tak tomu bylo koncem června i v naší mateřské škole – skončil další školní rok a pro 10 kluků a 5 holčiček to znamená, že se po prázdninách setkají v 1. třídě.

Čekala nás malá slavnost na rozloučenou s našimi předškoláčky, tentokrát v hezkém prostředí památníku V. a M. Sedláčkových. I když nás zradilo počasí a veselý program s Krejčíkem Honzou musel být přemístěn ze zahrady do budovy, dobrou náladu dětí i dospěláků to snad nezkazilo. Program byl provázen vtipnými písničkami pozvaného divadelníka, který všechny děti pasoval na prvňáčky.

Děkujeme p. starostovi V. Zachovalovi a p. Moravcové za pomoc při předání pamětních knih, šerp a dárkových tašek věnovaných mateřskou školou a obecním úřadem, děkujeme p. Zachovalové za pomoc při přípravě a organizaci malé slavnosti a v neposlední řadě všem rodičům předškoláků, kteří se s námi přišli rozloučit. Nechyběla krásná slova poděkování, téměř i slzy dojetí.

Dětem přejeme šťastné vykročení do 1. třídy, ve škole určitě dobře zúročí citát Roberta Fulghuma:

„VŠECHNO, CO POTŘEBUJI ZNÁT, JSEM SE NAUČIL V MATEŘSKÉ ŠKOLE.“

Za všechny paní učitelky Věra Dusilová

Všichni společně

Myslivecký spolek Javornice

Vážení čtenáři,

věřím, že jste prožili krásné léto, dovolené a prázdniny. Doufám, že se to obešlo bez nehod a bez úrazů. Začátkem října mnozí z vás očekávají jako v minulých letech zvěřinové hody, které pro vás připravuje Myslivecký spolek Javornice na myslivecké chatě Zádolec. Část členů našeho spolku se ale rozhodla tyto hody letos nepořádat. Nicméně abychom vás zcela nepřipravili o zvěřinový požitek a atmosféru hodů, mám pro vás nenáročný recept:

Budete potřebovat:

nakládané brusinky

kořenící směs na zvěřinu (např. Divočinka)

pár kuliček jalovce

malou cibuli

jedno balení dětských piškotů

červené víno, je na vaší chuti, zda bude suché či polosuché, ale nešetřete na kvalitě ani na množství

Postup:

Cibuli nakrájejte a zalijte 1/2 litrem vody, přidejte 5 - 10 kuliček jalovce dle chuti a polévkovou lžící koření. Přiveďte k varu. Již na začátku vaření si nalijte sklenku vína a pijte jej s chutí. Až budete asi tak v půlce druhé lahve, rozbalte piškoty, namáčejte je do brusinek a při jejich konzumaci inhalujte vůni vývaru. Pokud atmosféra není stále dokonalá, přilijte víno.

Myslivost je neodmyslitelně spjatá s lovem, který člověka od velmi dávných dob živil. Ale jak mnozí víte, myslivost je i nositelkou tradic a kultury. A to nejen té v kuchyni (viz výše). Inspirovala a stále inspiruje malíře, sochaře, architekty, hudební skladatele, spisovatele, básníky, fotografy...

Zde tedy přikládám malou ukázkou současné tvorby i s jistým varováním:

Na podzim

Až na louce, na poli nebo v lese
uvidíte partu lidí v zeleném
a vůkol se psí štěkot nese
a ryk jak' rvali by se s jelenem.

Ale to není jelena hlas,
co zní krajem tak vesele!
To borlice troubí honů čas.
Tak dejte pozor, ať nechytnete brok do pr..le!

Jménem Mysliveckého spolku Javornice vám
přeji krásné babí léto s barevným podzimním
přechodem v čas předvánoční.

Za MS Javornice jeden jeho nenápadný člen.

Spolek Javor

Na naše zvědavé otázky odpovídá kapela Black Buříňos Týniště nad Orlicí, kterou uvidí návštěvníci letošního jarmarku v Javornici... Na naše zvědavé otázky odpovídá Vojtěch Hájek.

Jak vznikl název vaší kapely?

V počátku vzniku jsme byli bráni jako příprava Mladého týništského big bandu – byli jsme Šmudla dixieland. Začínali jsme hrát více vystoupení a koncertů a bylo potřeba vymyslet pořádný nový název kapely, vybrali jsme Black Buříňos, protože posluchači nás poznávají podle černých buřinek, které jsou symbolem naší kapely.

Kde jste nejdále hráli?

Hráli jsme v Polsku, Litvínově, Třebíči, Blansku, v Českých Budějovicích nebo jsme poměrně často vystupovali v Praze. V rámci okolí jsme toho najezdili už docela hodně.

Kam se se svým orchestrem rádi vracíte?

Hráli jsme víckrát na festivalech v Hradci Králové, nebylo to vůbec špatné, ale jedna z nejlepších atmosfér v republice je na našem Swingovém festivalu Jardy Marčíka. Letos jsme hráli vystoupení pro doktory v jednom pražském hotelu s Alešem Cibulkou. Vystoupení se jim moc líbilo, a proto nás pozvala firma z Blanska na další večírek pro doktory ve stylu 20. a 30. let. Obě hraní byla suprová, doktoři se bavili perfektně.

Máte nějaký zajímavý zážitek z vystoupení?

Společných zážitků máme několik, my se hudbou bavíme a snažíme se naše nadšení předat našim posluchačům. Letošní sezonu si nás pozval známý jazzový zpěvák Jan Smigmátor na jeho projekt Sinatrology, kde vystupovala mimo jiné Dasha, big band Felixe Slováčka nebo třeba americký trumpetista Jumaane Smith. Po skončení akce jsme hráli ještě divákům na autogramiádě hvězd, právě Jan Smigmátor si s námi šel zazpívat Borůvkovou horu a přidal se i trumpeták Smith. Další zážitek z letošního roku byl v Českém rozhlase v Praze, kde jsme byli pozváni panem Cibulkou do jeho pořadu Tobogan. Aleš Cibulka si pozval do pořadu tři herečky – Janu Švandovou, Veroniku Freimanovou a Andreu Čunderlíkovou. Hereček jsme se v pořadu ptali na 2 až 3 otázky – jenom se mi potvrdilo, že jsem rád za svoji maminku Kamilu Hájkovou, protože ani jedna z hereček pořádně neumí vařit, pozval jsem je tedy na domácí knedle a kurz vaření. Ještě u nás nikdo nezvonil, tak uvidíme. :)

Na závěr, na co se mohou návštěvníci javornického jarmarku těšit?

Návštěvníci se mohou těšit na dixielandovou muziku, která bude doprovázena velkou show, kterou jsme jako kapela proslulí. Věřím, že se budeme líbit a že přispějeme k pěkné atmosféře Staročeského jarmarku.

Děkuji za rozhovor! JJ

Tip na výlet

Les Včelný

Co by kamenem dohodil, nachází se od Javornice přírodní park Les Včelný.

8

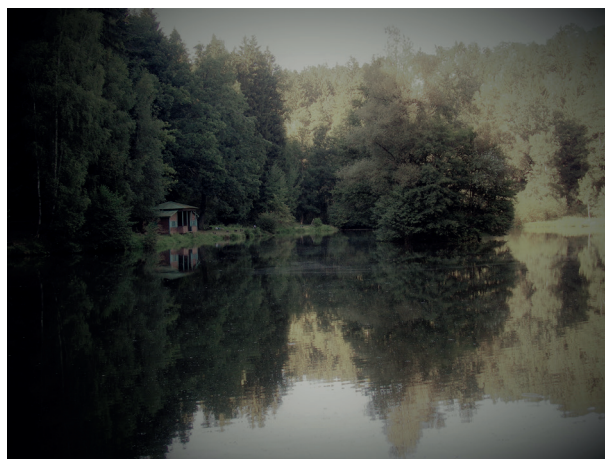
Tento areál je příjemným místem k procházkám nejen díky své zajímavé a chráněné fauně a floře (útočiště zde nachází mnoho druhů plazů, ptactva a hmyzu), ale také kvůli své historii.

Téměř celou rezervací protéká Javornický potok, kterým je zásobováno umělé vodní dílo - Ivanské jezero. To vzniklo na počátku 20. století poté, co se nad loukou zvanou Kristiánka postavila 7 metrů vysoká a 82 metrů dlouhá hráz a místo mezi skalami zaplavila voda. Vzniklé vodní dílo začalo lákat mnoho turistů, kteří si mohli například vypůjčit loďku z tamní půjčovny, zasportovat si v plovárně či si jen tak posedět v jednom z altánů s vyhlídkou na park. Od r. 2002 hlídá Ivanské jezero pískovcová socha vodníka Kristiánka od sochaře Marcela Sršně ze Záměle. Dalším zajímavým útvarem ve Včelném je Ivanská skála, kde se v minulosti ukrývali členové Jednoty bratrské, kteří měli zakázáno praktikovat svoji víru. Prý tam svého času pobýval i Jan Amos Komenský před odchodem do polského Lešna.

Dnes je v Ivanské skále k vidění malá jeskyňka, ve které podle pověsti pobýval poustevník Ivan. Ten se údajně utkal se samotným čertem a pozorný turista může najít i otisky čertova kopyta na kamenech poblíž jeskyně, avšak nutno podotknout, že historické prameny se o žádném poustevníkově nezmiňují a takzvaná „jeskyně“ je pouze zasypaná štola, ve které se kdysi těžila železná ruda. Ale jak se povídá, na každém šprochu pravdy trochu.

Zdroj: Wikipedie; www.rozhlas.cz

Nelze se bavit o Včelném a nezmínit přitom místo zvané Studánka. Již v 17. století to byla vyhledávaná lokalita, především díky několika léčivým pramenům, které tam vyvěraly. Léčivé účinky měla voda údajně kvůli mírné radioaktivitě. Na místě vznikly malé lázně (budova s pouhými dvěma dřevěnými vanami a zařízením pro ohřev vody), které svůj největší úspěch zaznamenaly ve století devatenáctém, kdy byl komplex rozšířen a hojně navštěvován prominentními návštěvníky. Hosté mohli také navštívit barokní kapli sv. Jana Nepomuckého nebo restauraci. Navzdory atraktivitě okolí začal zájem turistů postupně opadat, až byla Studánka takřka zapomenuta. Dnes se na místě nachází moderní letovisko Studánka, nabízející rekreativním bohaté odpočinkové, kulturní ale i vzdělávací programy.

Vaše příspěvky

Byli jste letos na Čihadelském poháru?

Konal se 26. srpna a byl to již 11. ročník, který se odehrál tradičně na Blatinách. Velký dík za jeho organizaci patří mému bratru Milanovi, se kterým jsme se poprvé spojili a připravili pro diváky bezesporu zajímavou podívanou. Letošní pohár byl trochu odlišný, a to v tom, že se do něho zapojily děti, a to dopoledne od 10

9

do 12 hodin. Jela se jízda zručnosti a křížky, čehož se účastnilo 14 mladých začátečníků, kteří jezdili buď s vodičem, nebo bez něj. My jsme byli rádi, že nikdo z koně nespadol, poněvadž jsou to přeci jenom zelenáčci, jak se říká. Po obědě začala soutěž pro dospělé, zúčastnilo se jí 24 jezdců a koní, tedy upřesňuji jezdkyň, neboť letos bylo samé dámské zastoupení. V parkuru do 60 cm startovalo 10 jezdkyň a vyhrála ho Maruška Gregorová na koni Inés, druhá byla Martina Gabrišková na Jasmíně. Třetí místo pak obsadila Denisa Kopsová na koni Lily, na 4. místě skončila Karolína Michnová na koni Rose Glen. Radost nám přinesl objev letošní sezóny ze stáje Javornice Jaroslav, který byl 1 týden v tréninku na Ranchi Henry, a tím je věčně usměvavá Adélka Zahradníková na koni Mikeš, které tímto velmi gratulujeme! Po krátké pauze následoval parkur do 70 cm, ve kterém startovalo 15 slečen a dam (muži opět došli). Na místě 5. se umístila Sandra Nutzová na koni Petra. Na místě 4. pak skončila Bianka Mikulcová na koni Artea, na 3. místě pak Michaela Krausová na Taranovi. Tatáž jezdkyň pak obsadila i druhé místo, ale na koni Tárka. Vítězem se stala k naší velké radosti naše místní Veronika Peterková na koni Princ, stejná jezdkyň pak jela i koně Paolína, se kterým se neumístila. Závěr Čihadelského poháru patřil parkuru do 80 cm, letos s malou změnou, a tou byla terénní jízda, která po parkuru následovala. Na start se postavilo 10 koní a vítězem se stala Kateřina Ehlová na koni Týtý, 2. místo pak obsadila Terežka Jánová na koni Inés, zástupce stáje Horní Lánov, a jelikož jim někdo přiotrávil koně, jela u nás na koni vypůjčeném, tedy na Inés. Na 3. místě pak skončila Bianka Mikulcová na koni Preta, místo 4. pak obsadila domácí jezdkyň Veronika Peterková na Princi. Pátá skončila Míša Krausová na klisně Tárka.

Na závěr mi dovoluťe poděkovat všem, kteří mně a mému bratrovi Milanovi pomohli s přípravou a organizací letošního ročníku Čihadelského poháru, zejména pak obci Javornice, sponzorům, přátelům, návštěvníkům a ostatním. Doufám, že se uvidíme příští rok na 12. ročníku, opět tady u nás na Blatinách!

Jindra Jakubec

Mizerný rybář

To vám musím napsat, co se mi dnes přihodilo. Začnu od včerejška. Tak já se na stará kolena dal taky k rybářům. A hned se musím přiznat, že jsem rybář opravdu mizerný, spíše mi šlo o to udělat zkoušky, byla to pro mě jedna z výzev. A zrovna včera se mi podařilo zaseknout, no ani nevím, co to přesně bylo, ale

10

dravec rozhodně, protože na třpytku kapra nechytíš. V délce asi 50 - 60 centimetrů a když jsem to cosi vytahoval z vody, tak mě napadlo, že jsem viděl rybáře, jak ji vytahují z podběráku, začal jsem tedy rozdělovat podběrák a dlouho se mi to nedařilo. Co dlouho, celou věčnost se mi to nedařilo, až se milý dravec utrh! To bych se v zadní části lidského těla viděl, co jsem to za vola, takovýto úlovek si nechám utéci jenom kvůli nepřipravenému podběráku k vytažení ryby. No nic, a protože jsem rybář, tak trochu idealista, říkám si, bude asi hladová – ta štika, či to cosi, zkusím ji druhý den znovu. Ale ani náhodou, jak je vidět, dravec se z tohoto nemilého setkání poučil, člověk ne. Již jsem ji nikdy neviděl.

V 9 hodin jsem se asi tak vrátil k myslivecké chalupě, kde jsem si slíbil, že natřu okna. Ani vlastně nevím proč a začínám natírat vrata u takové přidružené stavby, ve které uchováváme krmení pro zvěř, kamennou sůl a další pamlsky pro lesní zvěř. Nejspíš podle mého úsudku si to taky asi nejvíce zasloužily. Pes doma štěkal jako blázen, mám na mysli jagdteriér hrubosrstý... to jsem měl ještě legendu Jas Podolská samota od přítele K. Brokla, dlouholetého výcvikáře klubu Kchjgdt, (klub chovatelů jagdeteriérů v Čechách), tak si říkám, vezmu tě s sebou, ty můj malý pitomo, abys nebudil synátora, který jede tento týden noční.

Když si tak šmrdlám ty vrata, co čert nechtěl, přišel se na mě podívat místní bažant – jelikož to je chalupa na kraji naší myslivecké bažantnice, pro mě nic nového, ale psovi jsem to patrně zapomněl vysvětlit. No, a když se mi to natírání blížilo k závěru, říkám si, zkusím ho pustit – psa – a budu dávat pozor, aby nešel tam, kam jsem si nepřál, tedy směrem k bažantíkům. Pouštím psa a najednou vám začal kroužit okolo dřeva v bažantnici, co je tam složený ve štus. To je tzv. dřevo, co děláme my myslivci na komerční účel, když si někdo pronajme naši chaloupku a peče si tam sele – třeba. Ze začátku mě to nenapadlo, ale potom se podívám do dřeva a hnu s nejbližší větví, kde pes nejvíce vyvádí. Vtom se mi zdálo, že jsem zaregistroval pohyb a že na mě něco kouká. A ona to byla zrovna ta správná větev. Na štus zaregistruju pohyb a pak kouknu blíž a vtom vám ji vidím. Kuna, projelo mě hlavou, a protože neozbrojený nechodím v podstatě nikam, hledám automat, kde jsem měl momentálně připravený trapý 28 gramu na případnou stračku, kdyby chtěla zahájit přelet v době nátěru. Volám na psa, ale ten kdepak úplně hotovo a vyjančenej výstřelem skáče na druhý straně do zdi z bedýnek, kde zrovna vrata nebyly. Proto vám to píšu, to byla taková sranda, že jsem se až rozesmál. Totiž popravdě on ten čokl můj byl správně pod větrem, ale z druhé strany štus. A jelikož byl štus těsně u baráčku, tak ten malý pitoma skočil přímo do barákové zdi.-)

A teď trochu pohanky na moji hlavu. Delírium jako blázen – říkám, tak tě stělím, jenže stělte si do štus, kde na vrchu je eternit, kuna těsně pod eternitem a nerozbijte ho. A to vše maximálně

z jednoho metru! A co odražený broky – jistě se jich v tomto slabém, ale účinném náboji najde dost, co se budou chtít vrátit! No nic, přivírám oči a bác a pác. Dvě rány padly, já otevírám pomalu očko po očku, abych vůbec zjistil, jestli mám oči ještě obě. Koukám, kuna se ve štusu kroutila jako studenti na taneční zábavě. Poslední odkazy a je jasné, že dnes jsme se psíkem zvítězili. Po těch dvou ranách se zpod eternitu kouřilo jako z kupy hnoje a dovolím si tvrdit, že se tam ty broky třepou ještě teď. Neskutečné, pes přichází, pouštím ho z mojí strany, oddělávám mu špalíky, co mu vadí, aby lezl pro kunu. A on ji skutečně označil dost dobře. Rval za ty klacky, co mu vadily ve výhledu, až mu z mordy tekla barva, což je u tohoto plemene zcela normální, jsme přece na lovu a lov si žádá oběti, jak tvrdí jeden můj dobrý kamarád. Kunu jsem vytáhnul s pomocí psa, jinak bych si to asi vážně nedal, byla dosti daleko na ruku. Jenom tomu bláznivému jagošovi jsem nemohl vysvětlit, že je ta kuna už naše a že už nám nemůže utéct. Eternit to přežil a my s čoklem bohudíky taky. Tak se mějte a nestřílejte z bezprostřední blízkosti do kupy dřeva ani jiných dřer, je to vážně o život. Takový vůl jsem mohl být jenom já.

11

Tak lovu zdar!!!

Jiří Počtýnský

Recepty z Kačenčiny kuchyně

V našem regionu Podorlicka patřilo odedávna pouštění draků k oblíbeným dětským zábavám podzimního času; jakmile začalo foukat ze strnišť a zvedl se studený severní z polí, začali se objevovat první draci. Asi nevíte, že první draci se začali pouštět již ve 4. století v Číně, kde bývali jakýmsi zprostředkovatelem mezi bohy a lidmi. Z Podorlicka nemáme přesně doloženo, kdy jsme tento zvyk převzali.

Pouštění draků je skvělá zábava obzvlášť když víte, že doma na vás čeká horká dýňová polévka.

Dýňová polévka

12

- 1 špetka soli
- 4 lžíce kysané smetany
- 1 l drůbežího vývaru
- 2 lžíce oleje
- 500 g dýně
- 1 špetka muškátového oříšku
- 3 stroužky česneku
- 1 ks cibule
- 0,5 lžičky pepře

Zeleninu očistíme a nasekáme. Dýni nakrájíme na kostky. Na oleji zpěníme cibuli a česnek. Přidáme pokrájenou dýni a chvíli dusíme. Pak přidáme koření a vše podlijeme vývarem. Dusíme, až dýně změkne. Když máme dýni měkkou, polévku odstavíme a rozmixujeme tyčovým mixérem. Podle chuti ji nakonec osolíme, opepříme a ochutíme muškátovým oříškem. Lehkou dýňovou polévku rozdělíme do talířů a můžeme ozdobit lžící poctivé smetany.

čerpáno z knihy Lidové zvyky a tradice Podorlicka

VP

Zapojte se do naší soutěže o nejhezčí vánoční výzdobu! Těšíte se na vánoce a rádi zdobíte dům, zahradu? Pošlete nám fotografii na noviny.javor@seznam.cz nebo nám napište, o který dům, zahradu, balkon se jedná a my se na něj přijedeme podívat.

Vítěz získá věčný dar, krásnou tašku z chráněné dílny SKOK do života, o.p.s.

Javornické listy, čtvrtletník: vydává Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, IČ: 02963183

Javornice, 3/2017, 2. ročník, 7. číslo, Evidenční číslo u MK ČR E 22462

Na tomto čísle se podíleli: Jitka Jirsová, Věra Pacáková a Vojtěch Štěpánek

Děkujeme za příspěvky: B. Jansové, V. Dusilové, J. Počtýnskému, J. Rázkovi, J. Jakubcovi

Grafická úprava a sazba: Gabriela Bartošová Pokorná

Příští číslo vyjde: prosinec 2017

Uvítáme vaše náměty, fotografie, příspěvky, poděkování, informace k rodinnému výročí, narozeninám apod.

Kontaktní údaje: Spolek Javor, Javornice 381, 517 11, email: noviny.javor@seznam.cz, www.spolekjavor.cz

Děkujeme obci Javornice za podporu, především za to, že finančně zajišťuje tisk Javornických listů!!!